پیشگیری از بیماری هپاتیت

- واکسیناسیون گروههای در معرض خطر.
- شناسایی مادران آلوده به ویروس.
- بیماریابی در گروه های در معرض خطر.
- ضدعفونی کردن کلیه لوازم جراحی، دندانپزشکی و پزشکی
- استفاده از سرنگ و سوزن استریل.
- آزمایش خون از کلیه اهداء کنندگان خون.
- جلوگیری از خال کوبی و ختنه اطفال به صورت سنتی.
- هرگز از حوله، مسواک و تیغ ریش تراش به صورت مشترک استفاده نشود.
- جلوگیری از بی بند و باری های جنسی و پایبندی به اخلاق خانواده

طراحی و چاپ: روابط عمومی بیمارستان آتیه
آدرس بیمارستان: تهران، شهرک غرب، تقاطع بلوار فرحزادی و شهید دادمان
تلفن بیمارستان: 82721
فاکس بیمارستان: 88086095
سایت بیمارستان: www.atiehhospital.ir

هپاتیت چیست؟

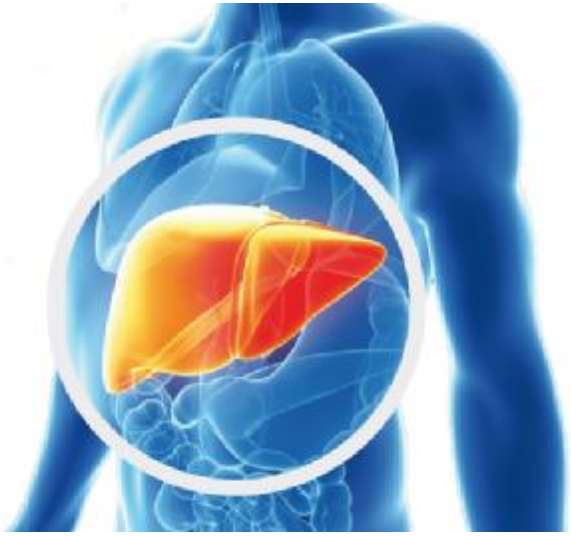

تهیه کننده: سوپروایزر کنترل عفونت
تأیید کننده: مدیرگروه داخلی
تاریخ تدوین: 1396/6/1
تاریخ آخرین بازنگری: 1398/11/15
تاریخ بازنگری بعدی: 1399/11/15
کد: ATH-ED/ED- 76
ویرایش: 02
منبع: راهنمای جامع بیماری های کبد و هپاتیت ایران

هپاتیت چیست؟

هپاتیت به معنی ایجاد التهاب و تورم در کبد است و به علل مختلف از قبیل داروها، الکل، ویروسها یا عوامل ایمنی و... ایجاد می‌شود.

هپاتیت خود به دو نوع حاد و مزمن تقسیم می‌شود.

هپاتیت حاد: به مواردی اطلاق می‌شود که کمتر از شش ماه ادامه یافته وبیماری کبد به طور کامل بهبود می‌یابد و کار کبد به حد طبیعی باز می‌گردد و یا آنکه حمله حاد ظرف مدت کوتاهی منجربه از بین رفتن بافت کبد و مرگ می‌شود.

هپاتیت مزمن: به مواردی اطلاق می‌شود که تغییرات التهابی بیشتر از شش ماه در کبد ادامه داشته باشد.

یکی از علل مهم ایجاد هپاتیت ویروس ها می‌باشند.

ویروس هپاتیت B:

انسان تنها میزبان طبیعی این ویروس است.

ویروس می تواند مدت ها در محیط زیست زنده بماند و کاملاً پایدار است. در دوره نهفتگی بیماری و در مرحله حاد آن، ویروس در خون وجود دارد. از خصوصیات این ویروس دوره نهفتگی طولانی بین6 هفته تا6 ماه است.

ویروس هپاتیت B در خون، سرم، ادرار و مایعات بدن (بزاق، ترشحاتِ واژن و اسپرم) وجود دارد.

راههای انتقال بیماری هپاتیت B :

از مادر آلوده به نوزاد در زمان تولد، از بافت خون و فرآورده‌های خونی آلوده، تماس جنسی با فرد آلوده، استفاده از وسایل فرد آلوده، وسایل دندان‌پزشکی، خالکوبی، سوراخ کردن گوش با روش‌های غیربهداشتی، استفاده مشترک از تیغ ریش‌تراش، ناخن‌گیر، مسواک و یا سرنگ آلوده و سابقه هپاتیت در خانواده می باشد.

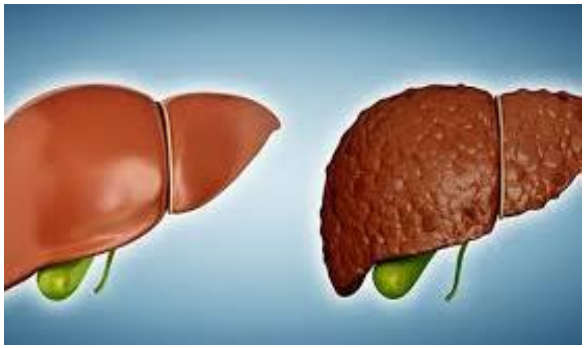

افرادی که در معرض خطر ابتلاءبه ویروس هپاتیت B هستند عبارتند از:

شرکای جنسی آلوده (به خصوص مردان همجنس‌باز)، کارکنان مراکز بهداشتی-درمانی به ویژه جراحان، دندانپزشکان، کارکنان آزمایشگاههای بالینی، کارکنان بخش دیالیز، استفاده کنندگان از داروهای وریدی و شیرخواران به دنیا آمده از مادران آلوده و بیمارانی که به میزان زیاد در معرض دریافت خون یا فرآورده‌های خونی هستند و یا دچار اختلال ایمنی می‌باشند.

به یاد داشته باشید که هپاتیت **B** ازطریق حیوانات و تماس‌های عادی و روزمره نظیر دست دادن، معاشرت کردن، در یک کلاس حضور داشتن و در یک مکان غذا خوردن انتقال پیدا نمی کند. مبتلایان به هپاتیت **B** می‌توانند ازدواج کنند ولی قبل از ازدواج باید همسر برعلیه ویروس هپاتیت واکسینه شود.

هپاتیت A

این بیماری، یرقان همه گیر نیز نامیده می شود. بیماری واگیرداری است که به وسیله ویروس هپاتیت Aایجاد می شود. بیماران منبع اصلی انتشار عفونت هستند و بیماری از طریق آب و مواد غذایی آلوده، دست و لوازم آلوده بیمار (ظروف) قابل انتقال است. ویروس به مدت یک تا دو هفته پیش از آغاز بیماری و تا چهار هفته پس از آن از طریق مدفوع دفع می شود که خطر انتقال به دیگران وجود دارد. هپاتیت A به ندرت از طریق خون و فرآورده های خونی منتقل می شود.

راه های پیشگیری از بیماری هپاتیت A

- رعایت بهداشت فردی شامل شستن دستها قبل و بعد از غذا خوردن.
- ضد عفونی کردن میوه ها و سبزیجات قبل از مصرف. ضد عفونی کردن وسایل بیمار.
- دفع بهداشتی فاضلاب جهت جلوگیری از آلودگی آب، میوه ها، سبزیجات و خوراکی ها.
- رعایت بهداشت فردی شامل شستن دست ها قبل و بعد از غذا خوردن

هپاتیت C

عفونت هپاتیت Cممکن است منجر به ایجاد سیروز، خونریزی گوارشی ، نارسایی و بد خیمی کبد شود. هپاتیتC مانند هپاتیت Bمزمن، اگر بدون درمان رها شود، شانس زیادی برای تبدیل شدن به سیروز، سرطان کبد یا احتمالاً نارسایی کبد را خواهد داشت.هم اکنون نارسایی کبد بدلیل هپاتیت Cاصلی‌ترین دلیل پیوند کبد در ایالات متحده است.

بیشتر افرادی که هپاتیت Cگرفته‌اند علامت و شکایت مشخصی ندارند. اما دربعضی افراد علایمی شبیه آنفلوآنزا دیده می شود که عبارتند از: بی‌اشتهایی، تهوع و استفراغ، تب، ضعف، خستگی و درد خفیف شکم.

علایمی که کمتر دیده می‌شوند شامل: ادرار پررنگ و زردی چشمها و پوست می‌باشند. همانند هپاتیت B تنها راه کشف موارد مثبت از طریق آزمایش خون است.